

Лекція – Поняття та особливості здійснення політико-технологічної діяльності

План

- 1. Політико-технологічна діяльність*
- 2. Суб'єкти та процедура здійснення політико-технологічної діяльності*

1. Політико-технологічна діяльність – це послідовність взаємодій політичного суб'єкта, який має конкретні цілі та об'єкта впливу, ступінь включеності якого в дану взаємодію обумовлює рівень досягнення поставлених цілей. На думку Г. Понтонна та П. Джилла, сутність політики як сфери діяльності може бути розкрита в контексті трьох аспектів: підхід до розуміння політичної дійсності; принципи, що лежать в основі даного підходу; засоби, за допомогою яких можна набути здатності контролювати ситуацію.

Зміст політичної діяльності може розглядатися як послідовність наступних етапів: вибір цілей, враховуючи домінуючі в політичній системі цінності; методи досягнення поставлених цілей; особливості політичної ситуації, що здатна обмежувати або надавати певні переваги суб'єкту діяльності; можливість здійснювати моніторинг та контроль діяльності. Відповідно, наявність постановки цілей та пошук методів їх досягнення свідчить про перехід від теоретичного рівня політичної діяльності до практичного. Це дає змогу розглядати політичну діяльність з позицій технологічного підходу, який акцентує увагу на можливостях якісного перетворення соціально-політичних об'єктів, наявності суб'єкта, який володіє необхідними для цього професійними знаннями та здатен реалізовувати складні політичні процеси, шляхом розчленовування їх на систему послідовних взаємозалежних процедур та операцій.

П-т.д. направлена на раціоналізацію політичного простору, пошук політичної стабільності та механізмів адаптації до різноманітних політичних

ситуацій. Важливою умовою її здійснення є дотримання чіткої процедури, використання відповідних конкретному етапу способів та методів управління існуючою ситуацією, що сприятиме досягненню поставленої мети.

2. Існують *базисні суб'єкти П-т.д.*, які формують загальні параметри та виступають замовниками її здійснення. Це можуть бути політичні інститути, політичні партії, політичні лідери, групи громадськості. *Технологічні суб'єкти П-т.д.* – це окремі спеціалісти та спеціалізовані структури, що здійснюють професійну політичну діяльність, безпосередньо плануючи та реалізуючи політичні кампанії. Це політичні консультанти, політ консалтингові агентства. В умовах сучасної політичної дійсності зростає роль саме технологічних суб'єктів. Це пов'язано з посиленням тенденцій професіоналізації політичної сфери, що проявляється в появі спеціалізованих структур та суб'єктів, які здійснюють діяльність на різних рівнях функціонування політичної системи, виробляючи своєрідний інструментарій практичного забезпечення політики та надаючи професійну допомогу політичним суб'єктам з метою оптимізації їх діяльності.

Об'єктом *П-т.д.* виступає сукупність індивідів, на яких здійснюється ціленаправлений вплив з метою досягнення поставлених цілей. Взаємодія суб'єкта та об'єкта *П-т.д.* обумовлюється процесами мотивації (наявність особистісних мотивів та потреб здійснювати діяльність), комунікації (постійний обмін інформацією з метою конкретизації цілей, завдань, намірів), структуризації (усвідомлення учасниками *П.-т.д.* загальних правил гри). Політичні технології можна розглядати як сукупність прийомів та способів реалізації *П-т.д.* Виділяють суб'єктивні (розуміння суб'єктом змісту діяльності, знання про політичні технології досягнення конкретного результату) та об'єктивні (умови, в яких здійснюється діяльність) фактори впливу на динаміку розгортання *П-т.д.* Основними об'єктивними факторами впливу виступають наступні: 1) політична культура, яка пропонує певні стандарти діяльності, змушуючи всіх учасників *П-т.д.* орієнтуватися на

домінуючі в суспільстві цінності та ідеали; 2) політичні інститути як сукупність певних норм та правил, що регулюють політичні відносини, надаючи при цьому відповідні ролі та формуючи статус політичних суб'єктів; 3) політичний простір та час локалізації П-т.д., 4) вплив конкретної політичної ситуації; 5) діяльність політичних конкурентів. Суб'єктивні фактори впливу поділяються на суб'єктивно-соціальні (мотиви, що визначають мету діяльності, способи її досягнення) та суб'єктивно-індивідуальні (особистісно-професійні якості, досвід, відповідність стандартам професійної етики діяльності).

Існують такі рівні реалізації П-т.д.: мотиваційно-цільовий (постановка цілей та завдань, забезпечення зацікавленості потенційних клієнтів в їх реалізації); операційно-діяльнісний (вироблення технологій досягнення поставлених цілей); оцінювальний (успішність реалізації запропонованих технологій, рівень досягнення поставленої мети, що обумовлюється професіоналізмом та активністю політичного консультанта).

Можна виокремити *наступну процедуру* здійснення П-т.д.: 1) уточнення сутності проблеми, що є актуальною для об'єкта; 2) дослідження проблеми та діагностування політичної ситуації; 3) вироблення рекомендацій, конкретизація політичних технологій, направлених на вирішення існуючих проблем та доведення їх до відома об'єкта; 4) консалтинговий супровід діяльності об'єкта в процесі вирішення проблемної ситуації; 5) оцінювання отриманих результатів та аналіз наслідків діяльності, внесення необхідних коректив для вдосконалення запропонованої технології.